

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט דניאל קירס

המבקש (התובע) מאיר יזרעאלי
באמצעות ב"כ עוה"ד דורון נור

נגד

המשיבים (הנתבעים) 1. קיבוץ עמיר
2. איתי ניר
באמצעות ב"כ עוה"ד ניצן טבנקין
קופרשמיט את גולדשטיין – משרד עורכי דין

החלטה

1. בתביעה שבכותרת, טוען התובע – חבר ובן קיבוץ עמיר, שהוא "קיבוץ מתחדש" – כי הוא שימש בתפקיד מנהל נושא התקשורת בקיבוץ במשך כ-25 שנים (התפקיד יכונה להלן: **מנהל התקשורת**). לטענתו בשנת 2017 החל לכהן בקיבוץ יו"ר חיצוני החדש (להלן: **היו"ר**), אשר חפץ להחליף את התובע בתפקידו בחברה חיצונית הקשורה לישוב בו מתגורר היו"ר. לטענת התובע, יום אחד הוא נקרא לישיבה בה מנהל הקהילה (הנתבע 2) והיו"ר הראו לו סרטון, וביקשו את תגובתו. לטענת התובע הוא לא הצליח לזהות את מה שנראה בסרטון ואינו מזהה שמדובר בו (פס' 12). לטענת התובע, מנהל הקהילה והיו"ר טענו כי בסרטון רואים את התובע חודר לדואר האלקטרוני של מנהל הקהילה. לאחר דברים אלה – כך לטענת התובע – הקיבוץ "פיטר" אותו. עוד טוען התובע בתביעתו כי מנהל הקהילה הפיץ שמועה שקרית לפיה הוא עבר על החוק ועבר עבירה חמורה. התובע תובע סעדים כספיים, לרבות בגין "פיטוריו" ובעילה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. כבר בפתח הדברים אציין, בענין הסמכות העניינית, כי נטען בתביעה כי נקבע בידי בית הדין לעבודה כי אין מתקיימים יחסי עובד-מעביד בין הצדדים (פס' 36), ונקודה זו אינה במחלוקת (ראו פס' 9 לכתב ההגנה).
2. לטענת הנתבעים, במסגרת פגישות של נציגי הקיבוץ עם תובע ורעייתו, בניסיון לגבש את היקף הסיוע שיעניק הקיבוץ לבנם שהוא בעל מוגבלות, נאמרו אמירות מפי התובע אשר עוררו את חשדם של נציגי הקיבוץ, אשר כללו פירוט של מידע אשר לא היה אמור להימצא בידעת התובע

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 (מסמך פנימי בו פורטה הצעה לחלוקה, בין הקיבוץ לבין התובע ורעייתו, של הסיוע לבם התלוי).
- 2 לטענת הנתבעים, במקרה נוסף לאחר מכן, ידע התובע על אודות הליכי קבלת החלטות בענייניו
- 3 בקשר לתפקידו, ממסמכים שלא היו אמורים להיות בידיעתו. הנתבעים טוענים כי צוות הניהול
- 4 בקיבוץ קיבל החלטה לפיה יבחנו הדברים לעומק באמצעות שירותיה של חברה המתמחה בעבירות
- 5 מחשב. חברה זו התקינה, לטענת הנתבעים, מעקב במחשב הקיבוץ, ותוך זמן קצר נמסר לידי
- 6 הקיבוץ סרטון המתעד את התובע חודר לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה, מחפש הודעות דוא"ל
- 7 רלוונטיות לגביו, מאתר הודעה, פותח אותה ומעיין בה, ואף שולח אותה לכתובת הדוא"ל שלו (פס'
- 8 16). זאת, תוך ניצול תפקידו על מנת לחדור לחשבון הדוא"ל של הממונה עליו ולאתר בו חומרים,
- 9 והכל על מנת להשיג יתרון במו"מ מולו – בנושא אישי של התובע שאינו קשור לתפקידו – אשר
- 10 בסופו של דבר מתורגם לתמורה בשווי כספי (היקף הסיוע שסיפק הקיבוץ לבנו של התובע).
- 11
- 12 3. בכתב התשובה לכתב ההגנה טוען התובע בין היתר כי הוא נכנס לשרת המרכזי בלבד של
- 13 מערכת המחשב, וזאת לצרכי תחזוקת המערכת בהתאם להנחיות החברה המתחזקת. לטענתו נוהל
- 14 עבודה זה התבצע במשך כ-20 שנה, כאשר לצורך בדיקת המערכת היה עליו להיכנס בצורה מדגמית
- 15 לדואר הנכנס לשרת ולמשוך אליו הודעות דואר מדגמיות, כדי לבדוק אותו. לטענתו, אין אפשרות
- 16 לפתוח את הודעות הדוא"ל בשרת הדואר.
- 17
- 18 4. בכתב ההגנה נטען כי מדיה דיגיטלית של הסרטון צורף לו כנספח ו'2, אולם עיון בנספחי
- 19 כתב ההגנה לקראת ישיבת קדם משפט העלה כי הוא לא צורף. על כן ביום 18.3.2019 הוריתי
- 20 לנתבעים להגיש אותו. בעקבות אותה החלטה הגיש התובע את הבקשה שבפניי, שלא להתיר צירוף
- 21 והגשה של הסרטון בידי הנתבעים.
- 22
- 23 5. בבקשה טוען התובע כי הסרטון הושג במעקב אחר פעילות מחשב של התובע באמצעות
- 24 חברה פרטית ששירותיה נשכרו בידי הנתבעים, אשר אינם נמנים על גורמי אכיפת החוק. על כן,
- 25 לטענתו, מדובר היה בעבירה על החוק. לטענת התובע הסרטון צולם תוך חדירה למחשב בניגוד
- 26 לסעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 הקובע כי החודר שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב
- 27 דינו מאסר שלוש שנים. כן טוען התובע כי הנתבעים ביצעו עבירה על חוק האזנת סתר, התשל"ט-
- 28 1979 שכן "שיחה" על פי החוק כוללת תקשורת בין מחשבים, והסרטון מראה בין השאר תקשורת
- 29 מחשבים פרטית של התובע עם צדדים שלישיים, כולל בנו, כאשר שני הצדדים לא הסכימו ולא ידעו
- 30 על ההאזנה. עוד טען התובע כי מדובר בפגיעה בפרטיות לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות,
- 31 התשמ"א-1981 בענין בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו או הטרדה אחרת; וכן לפי
- 32 סעיף 12(2) לחוק הגנת הפרטיות בענין האזנה אסורה על פי חוק. לטענת התובע, הסרטון אינו קביל
- 33 כראיה על פי סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, הפוסל חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות כראיה ללא
- 34 הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 שהיה צד להליך הגנה או פטור לפי אותו חוק. כן טוען התובע כי הסרטון בלתי קביל לפי סעיף 13(א)
2 לחוק האזנת סתר. עוד טוען התובע כי למרות שבחוק המחשבים אין סעיף בענין קבילות, על פי
3 הפסיקה חומר שהושג תוך עבירה עליו אינו קביל. התובע טוען בבקשה כי אמנם יש מחלוקת בשאלה
4 אם החדירה בוצעה למחשבו הפרטי של התובע או למחשב שבבעלות הקיבוץ, אולם כך או כך אסור
5 למעביד לעקוב אחר תכתובת הדוא"ל של עובד גם אם המחשב הוא בבעלות המעביד, והיחסים בין
6 התובע לבין הקיבוץ לא היו יחסי עובד-מעביד, כך שעל דרך קל וחומר אסור היה לנתבעים לעקוב
7 אחריו כפי עקבו.

8
9 הגעתי למסקנה כי דין הבקשה למנוע את הגשת הסרטון להידחות. גם בהנחה שהסרטון
10 מושא הבקשה הושג בידי הנתבעים תוך פגיעה בפרטיותו של התובע, הנתבעים הטו בהצהרות
11 בתצהיר מטעמם את מאזן ההסתברויות באופן המוביל מסקנה כי קמה הגנה לפי סעיף 18(2)(ג)
12 לחוק הגנת הפרטיות, בדבר הגנה על ענין אישי כשר. כמו כן, דין טענות התובע בענין האזנת סתר
13 ובענין פסיקה שקבעה כביכול כי ראייה שהושגה בניגוד לסעיף 4 לחוק המחשבים אינה קבילה בהליך
14 שבפני – להידחות.

15
16 **פגיעה בפרטיות לפי סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות**

17
18 סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות קובע פגיעה בפרטיות שב"בילוש או התחקות אחרי אדם,
19 העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת". הגם שאין מדובר בהכרעה שיפוטית בסוגיה, ראו, לענין
20 התקנת תוכנה שמאפשרת לעקוב אחר תקשורת מחשבים שמבצע אדם כמעשה של בילוש והתחקות
21 לפי סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות, גזר הדין (נוכח הסדר טיעון) ב-ת"פ (שלום ת"א) 66133-06-16
22 מ"י נ' פלוני, פס' 5, 11 (28.10.2018).

23
24 הנתבעים מצביעים על כך שהתובע לא צירף תצהיר לבקשתו. אולם לשיטת הנתבעים עצמם
25 הותקנה מטעם הקיבוץ תכנת מעקב על מחשב אשר שימש את התובע (פס' 10 לתצהירו של איתי
26 ניר בתשובה לבקשה), נוכח החשדות בדבר ידיעת התובע על מסמכים שהוא אינו אמור לדעת עליהם,
27 והתכנה הפיקה סרטון ובו רואים את התובע חודר לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה של הקיבוץ.
28 אולם אף אם אניח כי בכך פגעו הנתבעים בפרטיותו של התובע לפי סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות,
29 הנתבעים הרימו את הנטל במסגרת התשובה לבקשה להראות כי הדבר נעשה כדי לשמור על ענין
30 אישי כשר של הקיבוץ, ועל כן קמה לנתבעים הגנה לפי סעיף 18(2)(ג) לחוק. אבאר.

31
32 9. כאמור, הנתבעים טוענים כי הותקנה תכנת המעקב נוכח חשש שהתובע יודע מידע שאינו
33 אמור לדעת אותו עקב ביצוע עבירות מחשב על ידו. מנהל הקהילה (הנתבע 2 איתי ניר) הצהיר
34 בתשובה לבקשה כי "הסיבה לכך שהקיבוץ התקין תכנת מעקב במחשב אשר שימש את המבקש.....

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 [היתה קשורה] ליחסים שבין ה[תובע] לבין הקיבוץ – כחבר קיבוץ, תוך שה[תובע] מנצל לרעה את
2 יכולתו הטכנית לפרוץ לחשבון הדוא"ל שלי...". התובע כאמור לא צירף לבקשה תצהיר, ובתצהיר
3 שהוא צירף לתגובה-לתשובה לבקשה, הוא אמנם הצהיר כי הוא לא חדר לכל "מחשב"; אולם הוא
4 לא הצהיר כי הוא לא חדר לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה. חשיבות ההבחנה בין כניסה
5 ל"מחשב" לבין כניסה לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה ברורה: הרי אין מחלוקת על כך שתפקידו
6 של התובע בקיבוץ היה מנהל התקשורת. מכאן ייתכן שהיה רשאי להיכנס ל"מחשב" אליו נכנס עת
7 חדר (על-פי הנתען) לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה; אולם אף אם היה רשאי כאמור, הרשות
8 להיכנס לאותו מחשב אינה זהה כלל עיקר לרשות להיכנס לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה.

9
10 10. הנתבעים כאמור טוענים כי תכנת המעקב הותקנה נוכח חשש שהתובע חודר לחשבון
11 הדוא"ל של מנהל הקהילה. הלבוש המשפטי הרלוונטי של טענה זו הוא שהסרטון קביל לפי סעיף 32
12 לחוק הגנת הפרטיות נוכח הגנה לפי סעיף 18(2)(ג) לאותו חוק, הקובע:
13

הגנות 18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זה הגנה
מה הן טובה אם נתקיימה אחת מאלה:

....

(2) התובע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות
האלה:

...

(ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;

.....

14
15
16 הנתבעים לא ציינו סעיף זה מפורשות, אולם הם הפנו לפסיקה אשר דנה בו (ע"ע (ארצי) 90/08
17 **איסקוב נ' מדינת ישראל – הממונה על עבודת נשים** (8.2.2011), להלן: פסק דין **איסקוב**). באותו
18 פסק דין קבע בית הדין הארצי לעבודה כללים בענין מעקב בידי מעביד אחר התכתבות עובדו בדואר
19 אלקטרוני (פס' 54 ח'ט'), ונקבע, בהתאם לכללים שקבע, כי התכתבות דוא"ל של העובדים שנדונה
20 שם אינה קבילה כראיה לפי סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות (פס' 72, 88). התובע טען כי פסק דין זה
21 אינו רלוונטי כי הוא לא היה עובד הקיבוץ (פס' 5 לתגובה לתשובה; יצוין כי ההלכה שחלה על קיבוץ
22 שיתופי בענין התנאים בהם יוכרו יחסי עובד-מעביד בנוגע לחבר קיבוץ חלה גם ב"קיבוץ מתחדש"
23 – ראו בג"ץ 2037/14 **בן אהרון נ' בית הדין הארצי לעבודה**, פס' יט (6.7.2016)). המשיך וטען התובע
24 כי "על אחת כמה וכמה אם נאסר על מעביד לעקוב אחרי עובד...שאסור כפליים לעקוב אחר מישוה
25 שאינו עובד".
26

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

11. אעיר בפתח עמידתי על ההגנה בסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות, כי אין בידי לקבל את טענת ה"קל וחומר" שטען התובע לגבי אדם אחר בהשוואה לעובד. עיון בפסק דין **איסקוב** מעלה כי הכללים שנקבעו בו בענין הגבלת זכותו של המעביד, כבעל המחשב שבו משתמש עובד, לעקוב אחר תיבת דוא"ל של העובד, בניטור נתוני תקשורת או בחדירה לתוכן ההתכתבות, נקבעו – בין היתר – לאור נסיבות המתקיימות לגבי עובד, להבדיל מכל אדם אחר. כך, קבע בית הדין הארצי לעבודה כי

"הצורך בהגנה על זכות העובד לפרטיות במקום העבודה, לרבות פרטיותו במידע במסגרת שימוש במחשב וטכנולוגיות תקשורת ומידע, נובע בעיקרו מפערי הכוחות האינהרנטיים ביחסים שבין הצדדים ליחסי העבודה; מן ההכרח במציאות לפיה העובד נמצא במקום העבודה חלק ניכר משעות היום, ולעיתים אף משעות היממה; מעירוב התחומים וטשטוש האבחנה, ההולך ופושט, בין חיי העובד בעבודה ומחוצה לה, ומטיבם של יחסי העבודה המושתתים על אמון הדדי ועל תפקוד העובד במסגרתם. בתוך כך, נדרשת הגנה על פרטיות העובד במקום העבודה, אף כמחסום מפני פגיעה בזכות לשוויון והגנה מפני אפליה מטעמים פסולים" (ע' 12, הטכסט מושא ה"ש 42-43 שם).

עיקר טעמים אלו – פער כוחות בין מעביד לעובד, הימצאות העובד שעות רבות במקום העבודה, טשטוש האבחנה בין עבודה אצל המעביד וחיי הפרטיות של העובד, והגנה מפני אפליה במקום עבודה – רלוונטיים ליחסי עובד-מעביד ואינם חלים על כל אדם באשר הוא. מכאן, שגם אם יש מקום לפסול את הסרטון מושא ענייניו כראיה, אין מקום לקבוע כי מדובר במסקנה העולה מפסק דין **איסקוב** כענין של **קל וחומר**.

12. התובע – נמנע מלטעון בגדרה של הבקשה כי במסגרת היחסים בין חבר קיבוץ לקיבוץ, האיזון בין הזכות לפרטיות לבין העניין האישי הכשר של הפוגע, נוטה בצורה מוגברת לטובת הזכות לפרטיות בהשוואה ליחסים בין מי שאינם קיבוץ וחבר קיבוץ. מבלי שישתמע מדבריי כי **זכותו המשפטית** של חבר קיבוץ פחותה מזו של אדם אחר שאינו חבר קיבוץ, אפנה, בענין מידת הפרטיות הפחותה **בפועל** בקיבוץ, לניתוח הכלכלי של מערכת התמריצים בקיבוץ, לרבות התמריצים העולים מרמת הפרטיות המופחתת בקיבוץ, בספר שיצא לאחרונה בהוצאת אוניברסיטת פרינסטון בארה"ב, RAN ABRAMITZKY, THE MYSTERY OF THE KIBBUTZ – EGALITARIAN PRINCIPLES IN A CAPITALIST WORLD 101 (2018).

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

13. התובע טען כאמור בתגובה-לתשובה כי פסק דין **איסקוב** אינו רלוונטי לענייננו נוכח העדר יחסי עובד-מעביד, אולם מצאתי שיש להתייחס אליו, בנקודה בו שאינה מצומצמת ליחסי עובד-מעביד. בפסק דין **איסקוב** קבע בית הדין הארצי לעבודה כי לאור העיגון החוקתי, בחוק היסוד: כבוד האדם וחירותו, של הזכות לכבוד וכן של הזכות לפרטיות והזכות לצנעת הפרט (בסעיף 7 לחוק היסוד); ולאור תחולת זכויות היסוד במשפט הפרטי; ומאחר שיש לפרש חקיקה, לרבות חקיקה מלפני חקיקת חוק היסוד, לאור חוק היסוד – יש לפרש את ההגנה בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות בדוקנות ובצמצום (פס' 11-17). להבנתי, גם אם זכויות היסוד חלות במשפט הפרטי, וגם אם יש לפרש את חוק הגנת הפרטיות לאור חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אלו אינן גוזרות מסקנה הכרחית לפיה ההגנה בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות תפורש בדוקנות ובצמצום. הדבר הרי תלוי בשאלה מה, באיזון במסגרת סעיף 18 הנזכר, עומד כנגד הזכויות לפרטיות לצנעת הפרט ולכבוד. ובענייננו – מה, באיזון במסגרת ההגנה בסעיף 18(2)(ג), עומד כנגד הזכויות לפרטיות לצנעת הפרט ולכבוד במסגרת "העניין האישי הכשר" של הנתבע. אם העניין האישי הכשר אף הוא בגדר זכות חוקתית – אם על כל אחת מכפות המאזניים עומדת זכות שזכתה לעיגון חוקתי עם חקיקת חוק היסוד – אזי השדרוג החוקתי לזכויות אינו מוביל בהכרח לכך שידה של זכות התובע דווקא תהא על העליונה. ראו והשוו, בהקשר של חוק אחר (חוק איסור לשון הרע), את דבריו של כבוד השופט **ס' ג'ובראן** בענין האיזון האופקי, לאור חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, במסגרת המשפט הפרטי, בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש הביטוי:

19 "עמדתי היא שבאופן עקרוני זכויות אלה הן שוות מעמד. שתיהן זכויות חשובות
20 מאוד במשפטנו בעלות מעמד חוקתי רם אשר נגזרות מחוק-יסוד: כבוד האדם
21 וחירותו.... במקרה של התנגשות בין השתיים, מקובלת עליי עמדת חברי השופט
22 **עמית** לפיה יש לערוך איזון אופקי ביניהן וכי אין לקבוע אי-פרטיות העדפה של מי
23 מן הזכויות....המחוקק קבע את האיזון הראוי בין הזכויות בחוק איסור לשון הרע,
24 התשכ"ה-1965... באמצעות מתווה לפיו זכותו של הפרט לשם טוב היא ברירת
25 המחדל אולם במקרים מסוימים מצא להעדיף באיזון את חופש הביטוי. החוק מקנה
26 הגנה מפני אחריות בלשון הרע, למשל, במקרים שבהם היות הפרסום הוא אמיתי
27 ולציבור יש עניין בו (להלן: **הגנת אמת הפרסום**; סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע)
28 ומקרים בהם הפרסום נעשה בתום לב באחת הנסיבות המנויות בחוק (להלן: **הגנת**
29 **תום הלב**; סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע)" (דנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין**
30 **אורבך**, פס' 3 לחוות דעתו (18.9.2014)).

32 ראו גם דבריה של כבוד השופטת **א' פרוקצ'יה** ב-רע"א 10520/03 **בן גביר נ' דנקור**, פס' 15
33 (12.11.2006), גם כן תביעה לפי חוק איסור לשון הרע: "בעוד חופש ביטוי המתמודד כנגד אינטרס

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 18-09-37023 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ציבורי עשוי לחייב איזון אנכי, חופש ביטוי המתמודד כנגד ההגנה על שמו הטוב של הפרט מחייב איזון אופקי".

בענין איזון אופקי בעידן החוקתי, של מושא ענייננו סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות עצמו, ראו דבריו של כבוד השופט ס' ג'ובראן ב-ע"א 8954/11 פלוני נ' פלונית, פס' 3 לחוות דעתו (24.4.2014), לפיהם "...באיזון בין שתי זכויות חוקתיות שוות מעמד, דרך המלך הוא בנקיטה בגישה מפשרת במטרה לאפשר לשתי הזכויות לדור בכפיפה אחת, וזאת באמצעות פגיעה מידתית באחת על חשבון השניה." בענין זה מפנה השופט ג'ובראן לפסיקה בענין איזון אופקי, ובראש ובראשונה ל-בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 474-475 (1994), בו נקבע:

"באיזון 'אופקי' שני הערכים המתנגשים הם שווי מעמד. נוסחת האיזון בוחנת את מידת הוויתור ההדדי של כל אחת מהזכויות. כך, למשל, זכות התנועה וזכות התהלכה הן שוות מעמד. נוסחת האיזון תקבע תנאים של מקום, זמן והיקף כדי לאפשר חיים בצוותא של שתי הזכויות. למותר לציין כי תנאים אלה של מקום, זמן והיקף עשויים להשתנות, על-פי מהותן של הזכויות 'השוות', המטרות החברתיות המונחות ביסודן ותפיסות היסוד החוקתיות".

ובכן, ההלכה של בית המשפט העליון בענין סעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות מושא ענייננו היא ש"סעיף זה מחייב עריכת איזון בין הזכות לפרטיות לבין ערכים מתנגשים אחרים, ולכן את הביטוי 'עניין אישי כשר' יש לפרש 'תוך איזון בין הרצון להגן על עניינו של הנפגע ולשמור על פרטיותו לבין האינטרסים הנוגדים של הפוגע' (ע"פ מחוזי ת"א) 1132/96 חתוכה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.1.1998) (ע"א 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' ורדי, פס' 29 (23.1.2013)).

14. לאור כל האמור, כאשר העניין האישי הכשר של נתבע לפי סעיף 18(2)(ג) הוא שמירה על זכות חוקתית שלו, האיזון שעל בית המשפט לערוך הוא איזון אופקי (להבדיל מפרשנות בצמצום או באופן דווקני). כאשר העניין האישי הכשר של הנתבע אינו בגדר זכות חוקתית, אלא אינטרס בעל מעמד נחות מזכות חוקתית, האיזון שעל בית המשפט לערוך הוא (כדברי השופטת פרוקציה לעיל בהקשר של הגנות בחוק איסור לשון הרע), איזון אנכי.

15. בענייננו, למול הפגיעה בפרטיות התובע (ובנוסף, בצנעת הפרט שלו ובכבודו) באמצעות המעקב הממוחשב, עומדות טענות הנתבעים לפיהן הותקנה תכנת המעקב בגין החשש שהתובע

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

חודר לתוכן תיבת הדוא"ל של מנהל הקהילה (פס' 3 ו-10 לתצהירו).¹ בלשון סעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות, למול הפגיעה בפרטיות, בצנעת הפרט ובכבוד של התובע, עומד הענין האישי הכשר של מנהל הקהילה למנוע פגיעה בפרטיות, בצנעת הפרט ובכבוד שלו (לאור זאת, ומשהתובע צירף גם את מנהל הקהילה כנתבע בתביעה זו, איני נדרש בשלב זה לשאלה אם לקיבוץ כתאגיד זכות לפרטיות משלו, וראו לענין זה ע"מ 1386/07 עיריית חדרה נ' שנירס בע"מ ע"י מנהלה עמנואל דויד, פס' 23 (16.7.2012)). האיזון בין זכותו של התובע לפרטיות, לצנעת הפרט ולכבוד לבין זכות מנהל הקהילה (הנתבע 2) לפרטיות, לצנעת הפרט ולכבוד הוא כמובן אופקי – מדובר, על שתי כפות המאזניים, באותן זכויות חוקתיות.

16. באיזון האופקי בין זכותו התובע לפרטיות, לצנעת הפרט ולכבוד לבין זכותו של מנהל הקהילה לפרטיות, לצנעת הפרט ולכבוד, ועל בסיס התצהירים שבפניי, הגעתי למסקנה כי הפגיעה בזכויות מנהל הקהילה היא לכאורה החמורה יותר:

הפגיעה בפרטיות מנהל הקהילה

א. מנהל הקהילה הצהיר כי התובע חדר לחשבון הדוא"ל שלו על מנת לאתר מידע שחפץ מנהל הקהילה שלא לחשוף (פס' 3 לתצהירו). אמת, לשיטת הנתבעים עצמם המידע שחפש התובע בחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה הוא מידע לגבי, התובע, עצמו; אולם בכך אין כדי לאיין את הפגיעה בפרטיות מנהל הקהילה שבחדירה הנתבעת של התובע לחשבון הדוא"ל שלו. התובע, אשר לא הגיש תצהיר כלל בצירוף לבקשתו, כאמור גם לא הכחיש בתצהיר שצירף לתגובה-לתשובה כי הוא חדר לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה.

הפגיעה בפרטיות התובע

ב. התובע, כאמור, כלל לא הגיש תצהיר בבסיס בקשתו. מנהל הקהילה הצהיר מטעם הנתבעים כי –

"העדות היחידה המוצגת בסרטון – מתחילתו ועד סופו, הינה כניסתו של [התובע] לחשבון הדוא"ל שלי, חיפוש שביצע [התובע] בהודעותיו, ומשלוח הודעה ממנו – אל חשבון [התובע], ולאחר מכן – פתיחת ההודעה ששלח [התובע] לעצמו, מתוך חשבונו.

¹ הטענות הנוספות של הנתבעים בכתב ההגנה בענין אופי המידע אליו חדר התובע והיתרון הכלכלי שהתובע היה עלול לזכות בו על חשבון הקיבוץ במסגרת המשא ומתן מולו לגבי הסיוע בבנו, לא זכו לעיגון בתצהירו של מנהל הקהילה.

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 18-09-37023 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 יודגש שוב: הסרטון עוקב אחר פעילותו של המבקש בחשבון הדוא"ל שלי, אשר נפרץ
2 תוך שימוש במחשב הקיבוץ – וכל זאת תוך שימוש לרעה וניצול ההרשאה אשר ניתנה
3 ל[תובע] – כמנהל הרשת. אין בסרטון עדות לתוכנה של תיבת הדוא"ל האישית או
4 המקצועית של[התובע] – אלא אך ורק של פעילותו בחשבון הדוא"ל שלי" (פס' 8).
5
6 כן הצהיר מנהל הקהילה: "הניטור שבוצע במחשב לא כלל מעקב על נתוני תקשורת ותוכן של
7 [התובע], ואף לא כלל כל מעקב אחר תכתובת שהעביר לאיש" (פס' 12). עוד הצהיר מנהל הקהילה
8 כי המחשב בו הותקנה תכנת המעקב הוא מחשב השייך לקיבוץ (פס' 5 לתצהירו), אולם אף לשיטתו
9 מדובר היה במחשב ששימש את התובע (פס' 10 לתצהיר מנהל הקהילה).
10
11 התובע, מצדו, לא הכחיש בתצהיר שצירף לתגובה-לתשובה, כי המחשב בו הותקנה תכנת
12 המעקב שייך לקיבוץ (פס' 4 לתצהירו); הוא הצהיר (ורק, כאמור, בתגובה-לתשובה) כי המחשב
13 הועמד לשימושו הפרטי, כי הוא היחיד שהשתמש בו וכי יש בו מסמכים אישיים שלו (פס' 4). התובע
14 הצהיר, בתצהיר שצורף לתגובה-לתשובה, כי המעקב כולל "תקשורת מחשבים שביצעתי" (פס' 5),
15 אולם הוא לא הכחיש בתצהירו כי המעקב לא כלל חדירה לתוכן תיבת דוא"ל שלו. התובע הצהיר
16 כי הסרטון "כולל מעקב אחר הודעת דואר אלקטרוני פרטית ששלחתי" (פס' 8); אולם טענה זו בענין
17 "הודעת דואר אלקטרוני פרטית" משתלבת ואינה עומדת בסתירה עם הטענה בתצהיר מנהל
18 הקהילה – שעמד בפני התובע לפני שהגיש את תצהירו – לפיה בסרטון רואים את התובע שולח
19 הודעה שמצא בחשבון מנהל הקהילה ולאחר מכן פותח הודעה זו, ששלח לעצמו. התובע לא טען
20 וממילא לא הצהיר כי מנגנון המעקב פעל כך שבוצע מעקב בתיבת הדוא"ל שלו באופן כללי, או בכל
21 הודעת דוא"ל בחשבונו למעט אותה הודעה של מנהל הקהילה שהוא שלח, על-פי הנטען, מתוך
22 חשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה אליו הוא נכנס.
23

תוצאת האיזון

24
25
26 ג. הנתבעים התקינו, באמצעות אחר, תכנת מעקב במחשב השייך לקיבוץ אשר עמד לשימוש
27 התובע. ראינו כי על-פי התצהיר של מנהל הקהילה, תכנת המעקב הותקנה עקב חשש שהתובע חודר
28 לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה ומעיין בתוכנו, וכניסתו של התובע לחשבון הדוא"ל של מנהל
29 הקהילה לא הוכחשה בתצהיר התובע. לעומת זאת, מנהל הקהילה הצהיר כי בסרטון רואים את
30 התובע נכנס לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה, שולח הודעת דוא"ל ממנו אל חשבונו שלו, ולאחר
31 מכן פותח את אותה הודעה ששלח לעצמו מחשבון מנהל הקהילה ומעיין בה; ואילו התובע לא
32 הצהיר כי המעקב כלל כניסה לחשבון הדוא"ל שלו, אלא אך כי הוא כלל "הודעה פרטית ששלח",
33 טענה אשר מתיישבת עם ההצהרה הנזכרת של מנהל הקהילה. בנסיבות אלה – התקנה בידי הקיבוץ
34 של תכנת מעקב במחשב השייך לקיבוץ אשר עמד לשימוש התובע, עקב חשש שהתובע חודר לחשבון

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

הדוא"ל של מנהל הקהילה; כאשר התובע לא הראה כי מנגנון הפעולה של התוכנה חרג ממעקב אחר
חדירתו של התובע לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה; וכאשר החדירה העמוקה יותר, לתוכנו של
מידע, היתה החדירה של התובע לחשבון הדוא"ל של מנהל הקהילה ולא לתוכנו של מידע של התובע
– הפגיעה בפרטיותו, בצנעת הפרט ובכבודו של מנהל הקהילה, שלשם הגנה מפניה התקינו הנתבעים
את תכנת המעקב, לכאורה גדולה מהפגיעה בפרטיותו, בצנעת הפרט ובכבוד של התובע בגין התקנת
התכנה. ועל כן, הנני מוצא כי התוצאה של האיזון האופקי בין הפגיעה בזכויותיו של כל צד היא, כי
הנתבעים הצביעו על "עניין אישי כשר" כאמור בסעיף 18(2)(ג) לחוק הגנת הפרטיות.

תום לב

17. תנאי לתחולתו של סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות הוא, שהפגיעה נעשתה בתום לב. סעיף
20 לחוק קובע:

נטל ההוכחה
20. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות
באחת הנסיבות האמורות בסעיף 18(2) ושהפגיעה לא חרגה
מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפגיעה
בתום לב;

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא
בתום לב אם הוא פגע ביוזעין במידה גדולה משהיתה נחוצה
באופן סביר לצורך העניינים שניתנה להם הגנה בסעיף 18(2)

הנשיא א' ברק עמד על דרישת תום הלב סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות, ב-בג"ץ 6650/04 פלונית נ'
בית הדין הרבני האיזורי בנתניה, פ"ד סא(1) 581, פס' 24 (14.5.2006):

"תום הלב, בהקשרו של חוק הגנת הפרטיות אינו תום לב אובייקטיבי (כמשמעותו
בסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973). זהו תום לב סובייקטיבי....
משמעותו של תום הלב (הסובייקטיבי) בהקשר של סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות
הוא פעולה מתוך אמונה כי הפגיעה הינה במסגרת ההגנה אותה מעלה הפוגע. עמד
על כך השופט א' מצא בפרשת גלעם בצינו:

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

שאלת קיומו של תום לב יש לבחון על פי אמת מידה סובייקטיבית. הווי אומר, שכדי להיחלץ מאחריות (פלילית או אזרחית) למעשה הפגיעה בפרטיות, על הפוגע (הנאשם או הנתבע) לשכנע את בית המשפט, כי בעשותו את המעשה, באחת הנסיבות המתוארות בסעיף 18(2), סבר בתום לב שהוא רשאי (או אף חייב) לעשותו (שם).

ברוח דומה ציינתי באותה פרשה :

'לעניין סעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות, המבחן הוא סובייקטיבי. השאלה הינה, אם הפוגע סבר, מבחינתו האישית שלו, שהוא פועל כדין להשגת היעדים הקבועים בהוראה זו. לעניין זה, אין נפקא מינה, מה היה סובר האדם הסביר בנסיבות העניין, או מה יכול היה הפוגע לסבור, אילו לא התרשל.'

תוכנו של תום הלב משתנה מהגנה להגנה הקבועה בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות. היקפו של תום הלב נקבע באופן המגשים את מטרתה של ההגנה לו טוען הפוגע (ראו ע"א 788/79 ריימר נ' עיזבון המנוח ברקו (דב) רייבר, פ"ד לו(2) 141, 148). עצימת עיניים בפני האפשרות של היות הפגיעה כדין שוללת את תום ליבו של הפוגע. חוסר סבירותה של האמונה אינה פוגעת בעצם קיומה, אם כי היא עשויה להעביר את הנטל להוכחתה (ראו סעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות). על כן, מקום שהפגיעה בפרטיות אינה מידתית, תקום הנחה שהפוגע פעל שלא בתום לב."

18. בענייננו, התובע טוען כי הקיבוץ הגיש תלונה נגדו במשטרה רק לאחר שבא כוח התובע שלח לו מכתב התראה, וכי עובדה זו מראה את חוסר תום לבו של הקיבוץ (פס' 10 לתצהיר בתגובה- לתשובה). אין בידי לקבל טענה זו כהוכחה שהנתבעים לא האמינו, סובייקטיבית, כי הם פועלים כדין עת התקינו את תכנת המעקב. פעולה לשם חשיפת חדירה בידי התובע להתכתבות מנהל הקהילה ללא רשות, באופן אשר מביא לסיום החדירה ולסיום תפקידו של התובע כמנהל התקשורת מבלי שתוגש נגד התובע, חבר הקיבוץ, תלונה במשטרה, עשויה להצביע דווקא על מידתיות תמת לב מצדם של הנתבעים.

אף הגשת תלונה במשטרה בידי הנתבעים נגד התובע לאחר שהתובע שלח להם מכתב התראה של עורך דין לקראת תביעה, אינה מוכיחה חוסר תום לבם של הנתבעים בשמירתם על ענין

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 18-09-37023 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 אישי כשר בעת התקנת תוכנת המעקב. נוכח מכתב ההתראה מטעמו של התובע לקראת הגשת
2 תביעה נגדם, אין זה מפתיע שהנתבעים כבר לא ראו שניתן להימנע מהגשת תלונה במשטרה נגד
3 התובע, חבר הקיבוץ. לסיכום, לא מצאתי כי התובע הראה כי הנתבעים עצמם לא סברו שהם
4 פועלים כדין בעת התקנת תוכנת המעקב.

5
6 19. הנני מוצא עוד, בענין החזקות לכאן ולכאן בענין תום הלב בסעיף 20 לחוק הגנת הפרטיות,
7 ולאור האמור בסיכום המאזן האופקי שנערך לעיל, כי הפגיעה בפרטיותו של התובע לא חרגה מן
8 הסביר בנסיבות הענין, וכי התובע לא הראה כי הנתבעים פגעו ב**יודעין** במידה גדולה משהיתה נחוצה
9 באופן סביר לצורך הענינים שניתנה להם הגנה בסעיף 18(2).² על כן, הנני מוצא כי קמה לנתבעים
10 חזקת תום הלב לפי סעיף 20(א) לחוק הגנת הפרטיות.

סיכום טענות אי-הקבילות לפי סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות

11
12
13
14 20. משמצאתי כי ההצהרות בתצהיר מטעם הנתבעים מקימות הגנה לפי סעיף 18(2)(ג) לחוק
15 הגנת הפרטיות למצער בנוגע לנתבע 2, מתקיים בענייננו, למצער בנוגע לנתבע 2, החרג המעוון בכלל
16 הפסלות בסעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, אשר מתקיים "אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או
17 פטור לפי חוק זה"; ועל כן, למצער ביחסיו עם הנתבע 2, התובע לא הראה כי הסרטון פסול כראיה
18 לפי סעיף 32 האמור.

האזנת סתר

19
20
21
22 21. "האזנה" לפי סעיף 1 לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979 היא "האזנה לשיחת הזולת,
23 קליטה או העתקה של שיחת הזולת, והכל באמצעות מכשיר". "האזנת סתר" מוגדרת שם כ"האזנה
24 ללא הסכמה של אף אחד מבעלי השיחה". "שיחה" הוגדרה באותו חוק כך: "שיחה" – בדיבור או
25 בבזק, לרבות בטלפון, בטלפון אלחוטי, בפקסימיליה, ברדיו טלפון נייד, במכשיר קשר אלחוטי,
26 בטלקס, בטלפרינטר או בתקשורת בין מחשבים", ועל פי הפסיקה של בית המשפט העליון, "לניהול

² נקבע פסק דין **איסקוב** כי גם כאשר קיימת הצדקה לעקוב אחר נתוני תקשורת, יש לפנות מראש לקבלת צו מבית המשפט. כאמור, פסק דין **איסקוב** חל על יחסי עובד-מעביד; בענייננו אין מחלוקת שלא מתקיימים יחסי עובד-מעביד; ולשיטתו המפורשת של התובע בבקשה זו, פסק דין **איסקוב** אינו רלוונטי. לא נעלם מעיני כי ב-רע"א 2552/16 **זינגר נ' חברת יהב חמיאס טכנולוגיות (1990) בע"מ** (10.5.2016), התייחס בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט **נ' סולברג**, לקבלת צו מבית המשפט מראש בנוגע לעובד-לשעבר לאחר שהמעביד-לשעבר מצא עותק מודפס של הודעת דוא"ל של העובד-לשעבר (שם, פס' 46). עם זאת, השופט **סולברג** הוסיף: "אינני קובע מסמרות בנוגע לשאלה אם רשאי משנחשף להודעה כאמור, ליזום חיפוש וחיטוט בתיבת הדוא"ל מבלי לבקש צו שיפוטי הולם; על פני הדברים, ולאור הרצונילים שבבסיס הלכת **איסקוב**, התשובה לשאלה זו היא בשלילה, אלא שאיני נדרש להכריע בכך בשלב זה" (פס' 47). בענייננו, אף לשיטת התובע עצמו אין מדובר כלל ביחסי עובד מעביד או ביחסי עובד-מעביד בעבר. אולם כך או כך, ואף אם אניח כי היתה בענייננו חובה בדין האזרחי (להבדיל מדיני העבודה) לפנות מראש לקבל צו מבית המשפט, מכך לבדו אין להסיק, לענין חזקת חוסר תום הלב בסעיף 20(ב) לחוק הגנת הפרטיות, כי הנתבעים **ידעו** כי בהעדר צו מראש מבית המשפט מדובר בפגיעה במידה גדולה משהיתה נחוצה באופן סביר לצורך הענינים שניתנה להם הגנה בסעיף 18(2).

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 שיחה' צריך שיהיו שני אנשים לפחות" (ע"פ 48/87 צ'חנובר נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(3) 581, 591
2 בתצהירו של מנהל הקהילה הוצהר כי "[ב]בסרטון לא מוצגת כל תקשורת בין המבקש לבין
3 צד שלישי כלשהו" (פס' 9). עוד הוצהר על ידו כי בסרטון רואים את כניסת התובע לחשבון הדוא"ל
4 של מנהל הקהילה, חיפוש בהודעותיו, "ומשלוח הודעה ממנו – אל חשבון ה[תובע], ולאחר מכן –
5 פתיחת ההודעה ששלח ה[תובע] לעצמו, מתוך חשבוננו" (פס' 8). התובע כאמור לא צירף תצהיר
6 לבקשה. בתצהיר שצירף התובע לתגובה-לתשובה, הוא לא הצהיר כי התקיימה שיחה בינו לבין צד
7 שלישי כלשהו. התובע אמנם הצהיר כי רואים בסרטון כי "הסרטון כולל מעקב אחר הודעת דואר
8 אלקטרוני פרטית ששלחתי" (פס' 8); אולם זו אינה הצהרה לפיה הסרטון כולל משלוח הודעת דואר
9 אלקטרוני לצד שלישי (או מצד שלישי); והצהרה זו, לפיה התובע "שלח" "הודעת דואר אלקטרוני
10 פרטית", מתיישבת ואינה עומדת בסתירה עם הצהרתו המצוטטת לעיל של מנהל הקהילה (שהוגשה
11 לפני תצהירו של התובע), לפיה רואים בסרטון את התובע שולח הודעת דוא"ל לעצמו.
12

13 אין זה מיותר להוסיף בהקשר זה, כי התובע טען בבקשתו **ללא תצהיר** כי רואים בסרטון
14 כי הוא שולח הודעת דוא"ל לצד שלישי (לבנו – פס' 4 לבקשה); אולם לאחר שהנתבע 2 **הצהיר**
15 **בתצהיר** כי רואים את התובע שולח הודעה לעצמו ולא רואים אותו שולח הודעה לצד שלישי, התובע
16 **נמנע** מלגבות בתצהיר שהוא צירף לתגובה-לתשובה את הטענה מבקשתו לפיה רואים אותו שולח
17 הודעה לצד שלישי דווקא. בהעדר הצהרה בתצהיר התובע בענין שיחה בינו לבין אדם אחר שאינו
18 מנהל הקהילה (וכאשר לא נטען מטבע הדברים כי מנהל הקהילה, אשר היה שותף להחלטה על
19 הזמנת המעקב, לא הסכים להאזנה באמצעות תכנת המעקב), התובע לא הצביע על כל האזנת סתר
20 לפי חוק האזנת סתר, ודין טענותיו בנוגע לאי-קבילות בגין האזנת סתר להידחות.
21

22 22. כתוצאה מכך, נדחת גם טענת התובע בענין אי-קבילות הסרטון לפי סעיף 32 לחוק הגנת
23 הפרטיות עקב פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(2) לחוק הגנת הפרטיות, בענין האזנה אסורה על פי חוק.
24

חוק המחשבים

25
26
27 23. התובע טען כי הסרטון הושג בניגוד להוראת סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995.
28 התובע ער לכך שאין בחוק זה הוראת בענין קבילות, אולם הוא טען בבקשתו: "אמנם בחוק
29 המחשבים אין סעיף המתייחס ספציפית לקבילות, אולם חומר שהושג תוך עבירה לגביו, אינו קביל
30 מכוח ההלכה הפסוקה – ר' לענין זה רע"פ 10141/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל**" (פס' 8 לבקשה).
31 דא עקא, אותה הלכה היא הלכה בדין הפלילי, ואילו הפסיקה האזרחית – והמאוחרת – של בית
32 המשפט העליון עמדה על כך שלא נקבע בפסיקה כי חומר שהושג תוך עבירה על חוק המחשבים אינו
33 קביל במשפט אזרחי: "...חוק זה אינו כולל כלל של פסילת ראיות שהושגו באמצעות עבירות לפי
34 החוק. לעת הזו, שיטת המשפט שלנו לא פיתחה דוקטרינת פסילה פסיקתית במשפט האזרחי...."

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 37023-09-18 יזרעאלי(אחר/נוסף) נ' קיבוץ עמיר ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 (רע"א 2552/16 זינגר נ' חברת יהב חמיאס טכנולוגיות (1990) בע"מ, פס' 52 (10.5.2016)). על כן
2 טענתו של התובע, לפיה חומר שהושג תוך עבירה על חוק המחשבים "אינו קביל מכוח ההלכה
3 הפסוקה", אינה נכונה בנוגע למשפט האזרחי.
4

סיכום

5
6
7 24. הבקשה נדחית. התובע ישלם לנתבעים יחד ולחוד שכר טרחת עורך דין בגין הבקשה בסך
8 2000 ₪.

9
10 ניתנה היום, י"ד אלול תשע"ט, 14 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.
11
12

13
דניאל קירס, שופט

